SMJERNICA (EU) 2026/689 EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 22. siječnja 2026.

o izmjeni Smjernice (EU) 2015/510 o provedbi okvira monetarne politike Eurosustava (ESB/2014/60) (ESB/2026/1)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno prvu alineju njegova članka 127. stavka 2.,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, a posebno prvu alineju članka 3. stavka 1., članak 9. stavak 2., članak 12. stavak 1., članak 14. stavak 3., članak 18. stavak 2. i prvi stavak članka 20.,

budući da:

(1) Ostvarenje jedinstvene monetarne politike iziskuje određivanje sredstava, instrumenata i postupaka kojima se koristi Eurosustav, koji se sastoji od Europske središnja banka (ESB) i nacionalnih središnjih banaka država članica čija je valuta euro (dalje u tekstu: „nacionalne središnje banke”), radi provedbe te politike na jedinstven način u državama članicama čija je valuta euro.

(2) Upravno vijeće odlučilo je 29. studenoga 2024. o određenim mjerama s ciljem poticanja veće usklađenosti okvira Eurosustava za kolateral. Prvo, određene vrste imovine prihvaćene na temelju privremenog okvira trebalo bi uključiti u opći okvir kolaterala, i to (a) utržívu imovinu iskazanu u američkim dolarima, funtama sterlinga i japanskim jenima; te (b) vrijednosne papire osigurane imovinom s drugim najboljim rejtingom stupnja kreditne kvalitete 3 na usklađenoj ljestvici kreditnih rejtinga Eurosustava i koji ispunjavaju kriterije prihvatljivosti utvrđene u privremenom okviru za kolateral. Drugo, statistički interni sustavi nacionalnih središnjih banaka za kreditnu procjenu (S-ICAS sustavi trebali bi biti prihvaćeni kao izvor za kreditnu procjenu pored internih sustava nacionalnih središnjih banaka za kreditnu procjenu (ICAS sustavi), koji su trenutačno prihvaćeni, te bi stoga potonji trebali biti poznati kao „cjelokupni interni sustavi za kreditnu procjenu” (F-ICAS sustavi, kako bi ih se razlikovalo od statističkih internih sustava za kreditnu procjenu. Treće, kad je riječ o postupku prihvaćanja statističkih internih sustava za kreditnu procjenu kao trećeg izvora druge ugovorne strane za kreditnu procjenu, primjereno je odustati od zahtjeva za podnošenje obrazložene izjave potkrijepljene odgovarajućim poslovnim razlogom, kako bi se olakšala upotreba statističkih internih sustava za kreditnu procjenu. Naposljetku, Upravno vijeće također je odlučilo da bi prihvatljivost hipotekarnih dužničkih instrumenata (engl. *retail mortgage-backed debt instruments*, RMBDs) i neutrživih dužničkih instrumenata osiguranih prihvatljivim kreditnim potraživanjima (engl. *debt instruments backed by eligible credit claims*, DECCs) kao kolaterala za kreditne operacije Eurosustava trebalo ukinuti zbog ograničene povijesne upotrebe i niske potražnje, kako bi se pojednostavnio okvir Eurosustava za kolateral.

(3) Nakon isteka prijelaznog razdoblja u vezi s upotrebom obrazaca ESB-a za izvješćivanje o podacima na razini pojedinačnog kredita i postupnog ukidanja postupka Eurosustava za određivanje repozitorija podataka na razini pojedinačnog kredita, kako je odlučilo Upravno vijeće 22. ožujka 2019., potrebne su posljedične izmjene odgovarajućih odredaba okvira monetarne politike Eurosustava.

(4) U vezi s kriterijima prihvatljivosti koji se primjenjuju na vrijednosne papire osigurane imovinom kao prihvatljivi kolateral za kreditne operacije Eurosustava, potrebno je daljnje poboljšanje kako bi se izričito isključili vrijednosni papiri osigurani imovinom kad je izdavatelj tih vrijednosnih papira izložen riziku preostale vrijednosti.

(5) Za tretman subjekata za koje je donesen sanacijski program koji se temelji na sanacijskoj strategiji koja podrazumijeva nastavak poslovanja banke, potrebno je pojašnjenje okvira Eurosustava za druge ugovorne strane kako bi se uzeli u obzir primjenjivi postupci i rokovi pri procjeni financijske stabilnosti.

(6) Dodatno se pojašnjava procjena financijske stabilnosti druge ugovorne strane u slučaju diskrecijskih mjera koje poduzima Eurosustav na temelju načela opreznosti.

(7) Kriterije prihvatljivosti koji se primjenjuju na kupone s promjenjivom kamatnom stopom koji su povezani s referentnom stopom indeksa inflacije trebalo bi definirati posebnim odredbama kojima se ti kuponi razlikuju od onih koji se primjenjuju na instrumente s drugim kuponima s promjenjivom kamatnom stopom i kojima se osigurava veća jasnoća.

(8) Trebalo bi pojasniti da se kriteriji prihvatljivosti koji se odnose na oblik izdavanja međunarodnih dužničkih instrumenata primjenjuju samo na međunarodne dužničke instrumente koji su izdani u obliku globalnog zapisa preko međunarodnog središnjeg depozitorija vrijednosnih papira (engl. *international central securities depository*, ICSD) i prikazani u obliku fizičkog (papirnatog) certifikata ili elektroničkom (digitalnom) kopijom globalnog zapisa u papirnatom obliku. Međutim, za međunarodne dužničke instrumente koji su izdani putem međunarodnog središnjeg depozitorija vrijednosnih papira u potpuno nematerijaliziranom obliku, Eurosustav bi trebao zadržati pravo provjere da takvi instrumenti (a) ne dovode do značajnih rizika koji bi mogli utjecati na prava Eurosustava kao imatelja kolaterala, te (b) da su valjano uspostavljeni u skladu s pravom koje je mjerodavno za njih, neovisno o tehnologiji koja podupire njihovo izdavanje.

(9) Kriterije prihvatljivosti koji se primjenjuju na kreditna potraživanja kao prihvatljivi kolateral za kreditne operacije Eurosustava trebalo bi pojasniti izričitim isključivanjem neprihodonosnih kreditnih potraživanja kako bi se osiguralo da je Eurosustav zaštićen od rizika koje predstavljaju i da se prihvaća samo odgovarajući kolateral za kreditne operacije Eurosustava.

(10) S obzirom na velike razlike u broju, vrijednosti i vrsti imovine, kao i na okolnosti koje mogu biti uključene u slučaj neispunjavanja obveza, trebalo bi izvršiti prilagodbe kako bi se omogućila učinkovitija i fleksibilnija primjena novčanih i nenovčanih kazni izrečenih drugim ugovornim stranama koje se ne pridržavaju određenih pravila povezanih s operacijama monetarne politike.

(11) Upravno vijeće odlučilo je 23. srpnja 2025. uvesti „klimatski faktor” u okvir Eurosustava za kolateral. Eurosustav provodi kreditne operacije s prihvatljivim drugim ugovornim stranama kako bi postigao svoj primarni cilj stabilnosti cijena, koji Upravno vijeće definira kao simetrično ciljanje inflacije od 2 % u srednjoročnom razdoblju. U skladu s člankom 18. stavkom 1. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke te se operacije osiguravaju odgovarajućim kolateralom. Ključni rizik u tim operacijama je mogući pad vrijednosti kolaterala u slučaju da druga ugovorna strana ne ispuni svoje obveze, a Eurosustav postane vlasnik kolaterala na neodređeno vremensko razdoblje.

(12) Eurosustav primjenjuje nekoliko mjera unutar svojeg postojećeg okvira za kolateral kako bi ublažio financijske rizike povezane sa svojim kreditnim operacijama, no potencijalni financijski učinak neizvjesnosti povezanih s klimatskom tranzicijom ostaje neriješen. Povezani financijski rizici za Eurosustav proizlaze iz mogućnosti za ponovno određivanje cijena imovine zbog neočekivanih šokova klimatske tranzicije dok se gospodarstvo kreće prema budućnosti s niskim emisijama ugljika, potaknuto promjenama u politici, tehnologiji, tržišnoj dinamici i sklonostima potrošača. Upravno vijeće odlučilo je stoga uvesti „klimatski faktor”, koji predstavlja dodatnu mjeru za kontrolu rizika usmjerenu na ublažavanje mogućeg financijskog učinka neizvjesnosti povezanih s klimatskom tranzicijom, i to prilagodbom vrijednosti određene za prihvatljivu utrživu imovinu koju izdaju određena nefinancijska društva i njihova povezana društva, a koja se mobilizira kao kolateral, ovisno o mjeri u kojoj na nju mogu utjecati moguće buduće neizvjesnosti povezane s klimatskom tranzicijom.

(13) Prilagodba vrijednosti određene za prihvatljivu imovinu mobiliziranu kao kolateral trebala bi se temeljiti na skupu objektivnih kriterija kako bi se osiguralo da je mjera prikladna za postizanje navedenog cilja smanjenja financijskog rizika i da ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja. Klimatski faktor trebao bi se izvesti iz ocjene neizvjesnosti koja se sastoji od tri elementa: (a) sektorski uzročnik stresa: jedinstveni „tržišni faktor” koji proizlazi iz očekivanog gubitka u nepovoljnom scenariju testiranja otpornosti Eurosustava na klimatske promjene, koji se primjenjuje na svu imovinu koju izdaju društva u određenom sektoru; (b) izloženost specifična za izdavatelja: mjera izloženosti izdavatelja neizvjesnostima povezanim s tranzicijom, na temelju metodologije razvijene za prilagodbu kupnji u okviru programa kupnje vrijednosnih papira korporativnog sektora (CSPP); te (c) ranjivost specifična za imovinu: procjena koliko je tržišna cijena imovine osjetljiva na neočekivane buduće klimatske šokove, uzimajući u obzir njezin preostali rok dospijeća. Na temelju ocjene neizvjesnosti, Eurosustav bi trebao dodijeliti klimatski faktor svakoj prihvatljivoj utrživoj imovini u okviru mjere upravljanja rizikom, te se vrijednost kolaterala može dodatno prilagoditi nakon primjene drugih mjera za kontrolu rizika. Imovini koja postane prihvatljiva između dva godišnja ažuriranja povezana s klimatskim faktorom trebalo bi u početku dodijeliti srednju vrijednost klimatskog faktora vrste imovine kojoj pripada, tj. obveznice, srednjoročnog dužničkog vrijednosnog papira ili komercijalnog zapisa. Primjena srednje vrijednosti klimatskog faktora na temelju vrste imovine odražava svojstvene razlike u osjetljivosti cijena na slične šokove među vrstama imovine i uravnotežuje upravljanje rizicima s razmatranjima o učinkovitosti do sljedećeg godišnjeg ažuriranja.

(14) Klimatski faktor trebao bi se kalibrirati tako da sposobnost Eurosustava da provodi monetarnu politiku putem dostupnosti širokog opsega kolaterala ostane nepromijenjena.

(15) Klimatski faktor trebao bi odražavati neizvjesnosti povezane s klimatskom tranzicijom, kojima utrživa imovina koju izdaju određena nefinancijska društva i njihovi povezani subjekti, može biti izložena. Usmjerenost na utrživu imovinu potaknuta je boljom dostupnošću podataka u tom segmentu i iskustvom koje je Eurosustav stekao uključivanjem rizika klimatske tranzicije u CSPP. Upravno vijeće trebalo bi redovito preispitivati klimatski faktor, uključujući njegov opseg, metodologiju i kalibraciju te ga prema potrebi ažurirati kako bi se (a) odrazila sve veća dostupnost relevantnih podataka i modela, te (b) uzelo u obzir relevantni razvoj regulative i napredak u sposobnostima procjene rizika.

(16) Uvođenjem klimatskog faktora kao dodatne mjere za kontrolu rizika, Eurosustav nadalje osigurava usklađenost s člankom 11. Ugovora o funkcioniranju Europske unije kojim se traži da se zahtjevi u pogledu zaštite okoliša uključe u utvrđivanje i provedbu politika i aktivnosti Unije, što uključuje monetarnu politiku Unije. Isto tako, uvođenjem mjere osigurava se usklađenost s obvezama Eurosustava iz članka 7. Ugovora, kojim se od Unije zahtijeva da osigura dosljednost svojih politika i aktivnosti.

(17) S obzirom na tehničku provedbu klimatskog faktora u okviru sustava upravljanja kolateralom Eurosustava (ECMS), potrebno je uskladiti datum primjene klimatskog faktora s datumom njegovog uključivanja u ECMS u drugom tromjesečju 2026. te bi se stoga klimatski faktor trebao primjenjivati od 15. lipnja 2026.

(18) Smjernicu (EU) 2015/510 Europske središnje banke (ESB/2014/60) [1] trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU SMJERNICU:

Članak 1.

Izmjene

Smjernica (EU) 2015/510 (ESB/2014/60) mijenja se kako slijedi:

1. članak 2. mijenja se kako slijedi:

   (a) umeće se sljedeća točka 7.a:

   „7.a ‚klimatski faktor' znači prilagodba koja se može primijeniti na vrijednost određenu za utrživu imovinu koju izdaju određena nefinancijska društva i njihove skupine korporativnih izdavatelja koja se mobilizira kao kolateral u kreditnim operacijama Eurosustava kako bi se ublažio mogući financijski učinak neizvjesnosti povezanih s klimatskom tranzicijom;";

   (b) umeće se sljedeća točka 10.a:

   „10.a ‚skupina korporativnih izdavatelja' znači, za potrebe klimatskog faktora, skupina društava koja djeluju kao jedinstveni gospodarski subjekt i predstavljaju izvještajnu jedinicu za potrebe predstavljanja konsolidiranih financijskih izvještaja, a obuhvaćaju matično društvo i njegova izravna i neizravna društva kćeri;";

   (c) u točki 16. briše se podtočka (e);

   (d) u točki 23. brišu se podtočke (c) i (d);

   (e) točka 26.a briše se;

   (f) točka 26.b briše se;

[1] Smjernica (EU) 2015/510 Europske središnje banke od 19. prosinca 2014. o provedbi okvira monetarne politike Eurosustava (Smjernica o Općoj dokumentaciji) (ESB/2014/60) (SL L 91, 2.4.2015., str. 3., ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj).

(g) točka 31.a briše se;

(h) točka 49. briše se;

(i) točka 50.a zamjenjuje se sljedećim:

„50.a ‚repozitorij podataka na razini pojedinačnoga kredita' znači sekuritizacijski repozitorij u smislu članka 2. točke 23. Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (*) koji je registriran kod Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala (engl. *European Securities and Markets Authority*, ESMA) u skladu s člankom 10. te uredbe;

_____

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).";

(j) točka 70. zamjenjuje se sljedećim:

„70. ‚neutrživa imovina' znači bilo koja od sljedeće imovine: oročeni depoziti i kreditna potraživanja;";

(k) točka 70.a briše se;

(l) umeće se sljedeća točka 79.a:

„79.a ‚rizik preostale vrijednosti' znači rizik koji nastaje u vezi s plaćanjem na temelju imovine koja stvara novčani tok u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) plaćanje je strukturirano tako da sustavno ovisi o prodaji ili refinanciranju predmetne robe, bez daljnjeg prava namire od dužnika za pokriće mogućeg manjka između prihoda od prodaje robe i planiranih plaćanja na temelju imovine koja stvara novčani tok, ili mogućeg manjka tih planiranih plaćanja koji proizlazi iz izostanka potpunog ili djelomičnog refinanciranja robe;

(b) dužnik ima mogućnost, među ostalim, isporučiti robu kao potpuno podmirenje svojih obveza plaćanja, ali nema obvezu pokriti bilo koji manjak između prihoda od prodaje robe i planiranih plaćanja na temelju imovine koja stvara novčani tok ili bilo koji potencijalni manjak u pogledu tih planiranih plaćanja koji proizlazi iz izostanka potpunog ili djelomičnog refinanciranja robe;

(c) u slučaju iz točke (a) ili (b), neovisno o postojanju bilo kakve obveze otkupa, jamstva ili druge obveze treće strane ili strane u transakciji da izvrši planirano plaćanje ili da pokrije bilo koji mogući manjak između prihoda od prodaje robe i planiranih plaćanja na temelju imovine koja stvara novčani tok, ili bilo koji mogući manjak tih planiranih plaćanja koji proizlazi iz izostanka potpunog ili djelomičnog refinanciranja robe;";

(m) umeće se sljedeća točka 79.b:

„79.b ‚sanacijsko tijelo' znači sanacijsko tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 18. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*) ili Jedinstveni sanacijski odbor osnovan u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (**);

_____

(*) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

(**) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj).;"

(n) umeće se sljedeća točka 80.a:

„80.a ‚mjera za smanjenje rizika' znači bilo koja od sljedećih mjera: (a) uvođenje gornje granice na iznos likvidnosti koja se pušta nakon ukidanja ograničenja pristupa druge ugovorne strane operacijama monetarne politike Eurosustava sa standardnim dospijećem od tjedan dana ili kraćim, uključujući slučajeve u kojima okvirni kalendar tih operacija predviđa iznimno produljenje dospijeća; (b) ograničenje mobilizacije kao kolaterala zadržanih mobiliziranih vrijednosnih papira osiguranih imovinom i vlastitih pokrivenih obveznica, kako je navedeno u članku 3. stavku 5. odnosno stavku 2.a Smjernice (EU) 2016/65 Europske središnje banke (ESB/2015/35) (*) ili druge imovine koju Eurosustav smatra nelikvidnom; te (c) obveza ispunjavanja dodatnih kapitalnih zahtjeva, kako ih utvrdi nadležno tijelo u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2013/36/EU, uz ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013;

_____

(*) Smjernica (EU) 2016/65 Europske središnje banke od 18. studenoga 2015. o korektivnim faktorima koji se primjenjuju u provedbi okvira monetarne politike Eurosustava (ESB/2015/35) (SL L 14, 21.1.2016., str. 30., ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj).";

2. u članku 10. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Obratne transakcije kojima se povlači likvidnost temelje se na imovini koju je osigurao Eurosustav. Kriteriji prihvatljivosti za tu imovinu istovjetni su onima koji se primjenjuju za prihvatljivu imovinu koja se koristi u obratnim transakcijama kojima se pušta likvidnost, u skladu s dijelom četvrtim. U obratnim transakcijama kojima se povlači likvidnost ne primjenjuju se korektivni faktori ni klimatski faktori.";

3. članak 62. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) bezuvjetni iznos glavnice koji je povezan na linearnoj osnovi sa samo jednom domaćom referentnom stopom indeksa inflacije za dužničke instrumente iskazane u eurima, funtama sterlinga, jenima ili američkim dolarima. Povezivanje na linearnoj osnovi tumači se kao kompenzacija na pojedinačnoj osnovi za inflaciju zabilježenu u domaćoj referentnoj stopi indeksa inflacije (ali dopuštajući pozitivne donje i/ili gornje granice).";

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Dužnički instrumenti koji su usklađeni sa stavkom 1. točkom (b) i čija je struktura kupona opisana u članku 63. stavku 1. točki (ba) moraju imati kupone indeksirane uz istu domaću referentnu stopu indeksa inflacije kao i glavnica.";

4. u članku 63. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Da bi bili prihvatljivi, dužnički instrumenti moraju imati jednu od sljedećih struktura kupona do konačne otplate:

(a) fiksni kuponi, bez kupona ili višestupanjski kuponi s unaprijed određenim rasporedom kupona i unaprijed određenim vrijednostima kupona;

(b) kuponi s promjenjivom kamatnom stopom koji nisu povezani s referentnom stopom indeksa inflacije i koji imaju sljedeću strukturu: kuponska stopa = (referentna stopa * l) ± x, s f ≤ kuponske stope ≤ c, gdje:

i. u slučaju dužničkih instrumenata iskazanih u eurima, referentna stopa samo je jedna od sljedećih u određenom trenutku:

— kamatna stopa na eurskom novčanom tržištu čija je primjena dopuštena u Uniji u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća (*), npr. eurska kratkoročna kamatna stopa (€STR) (uključujući složeni ili prosječni dnevni €STR), Euribor ili slični indeksi; za prvi ili/i posljednji kupon referentna stopa može biti linearna interpolacija između dviju ročnosti iste kamatne stope na eurskom novčanom tržištu, npr. linearna interpolacija između dviju ročnosti Euribora;

— stopa na ugovore o razmjeni s nepromjenjivim rokom dospijeća, npr. CMS, EIISDA, EUSA;

— prinos na jednu državnu obveznicu iz europodručja ili indeks više državnih obveznica iz europodručja s dospijećem od godine dana ili manje;

(ia) u slučaju dužničkih instrumenata iskazanih u funtama sterlinga, jenima ili američkim dolarima, referentna stopa je samo jedna od sljedećih u određenom trenutku:

— jedna kamatna stopa novčanog tržišta, čija je upotreba dopuštena u Uniji u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011 u njihovoj valuti nominacije,

— bilo koja druga prihvatljiva referentna kamatna stopa u stranoj valuti, prema odluci Upravnog vijeća.

ii. f (donja granica), c (gornja granica), l (faktor financijske poluge / smanjenja financijske poluge) i x (marža) su, ako postoje, brojevi koji su ili unaprijed određeni pri izdavanju, ili koji se tijekom vremena mogu mijenjati samo kako je unaprijed određeno pri izdavanju, kada je l veći od nule tijekom cijelog vijeka trajanja imovine;

(ba) kuponi s promjenjivom kamatnom stopom koji su povezani s domaćom referentnom stopom indeksa inflacije za relevantnu valutu nominacije, odnosno euro, funte sterlinga, jen ili američki dolar, pod uvjetom:

i. da su fiksna sastavnica kupona koja nije usklađena s inflacijom i, ako postoje, druge marže koje se primjenjuju dodavanjem ili oduzimanjem, fiksne ili se s vremenom mogu mijenjati samo kako je unaprijed određeno pri izdavanju;

ii. da je naknada za inflaciju na linearnoj osnovi povezana s jednom domaćom referentnom stopom indeksa inflacije, uz moguće iznimke pozitivnih donjih i gornjih granica i slučajeva u kojima se naknada za inflaciju izračunava s obzirom na najvišu razinu indeksa cijena postignutu za nedavne datume isplate kupona kod zabilježenih epizoda deflacije (kao u slučaju obveznica *Buoni del Tesoro Poliennali (BTP) Italia*);

iii. da su donja granica i gornja granica, ako postoje, brojevi koji su unaprijed određeni pri izdavanju ili koji se tijekom vremena mogu mijenjati samo kako je unaprijed određeno pri izdavanju;

iv. da takvi kuponi s promjenjivom kamatnom stopom ne sadržavaju nijednu drugu složenu sastavnicu;

(c) višestupanjski kuponi ili kuponi s promjenjivom kamatnom stopom sa stupnjevima povezanim s ciljevima uspješnosti u pogledu održivosti, pod uvjetom:

i. da je usklađenost s ciljevima uspješnosti u pogledu održivosti izdavatelja ili bilo kojeg društva koje pripada istoj skupini izdavatelja obveznica vezanih za održivost podvrgnuta provjeri koju provodi neovisna treća strana u skladu s uvjetima dužničkog instrumenta; te

ii. da događaj koji dovodi do povećanja i/ili povezano uvećano plaćanje nisu otkazani ili se nisu prestali primjenjivati od strane izdavatelja ili na drugi način.

(*) Uredba (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj).";

5. članak 65. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 65.*

Valuta nominacije utržive imovine

Da bi bili prihvatljivi, dužnički instrumenti moraju biti iskazani u jednoj od sljedećih valuta: euru, jednoj od prijašnjih valuta država članica čija je valuta euro, funtama sterlinga, jenima ili američkim dolarima.";

6. članak 66. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Da bi bili prihvatljivi, dužnički instrumenti iskazani u eurima moraju biti izdani u EGP-u, a oni iskazani u funtama sterlinga, jenima ili američkim dolarima moraju biti izdani u europodručju, u oba slučaja u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira koji upravlja i. prihvatljivim sustavom namire vrijednosnih papira; ili ii. sustavom namire vrijednosnih papira s prihvatljivom vezom s prihvatljivim sustavom namire vrijednosnih papira.";

(b) stavak 3. briše se;

7. umeće se sljedeći članak 66.a:

„*Članak 66.a*

Oblik izdavanja određene utržive imovine

1. Sljedeći kriteriji prihvatljivosti primjenjuju se samo na međunarodne dužničke instrumente koji su izdani putem međunarodnog središnjeg depozitorija vrijednosnih papira u obliku globalnog zapisa i prikazani u obliku fizičkog (papirnatog) certifikata ili elektroničke (digitalne) kopije globalnog zapisa u papirnatom obliku.

(a) Kada su takvi instrumenti izdani u globalnom obliku na donositelja (engl. *global bearer form*), moraju biti izdani u obliku novih globalnih zapisa (engl. *new global notes*) i deponirani kod zajedničkog skrbnika koji je međunarodni središnji depozitorij vrijednosnih papira ili središnji depozitorij vrijednosnih papira koji djeluje kao i. prihvatljivi sustav namire vrijednosnih papira; ili ii. sustav namire vrijednosnih papira s prihvatljivom vezom s prihvatljivim sustavom namire vrijednosnih papira. Ovaj se zahtjev ne primjenjuje na međunarodne dužničke instrumente izdane u globalnom obliku na donositelja u obliku klasičnih globalnih zapisa (engl. *classical global notes*) prije 1. siječnja 2007. i zamjenjiva dodatna izdanja takvih zapisa izdana pod istom ISIN oznakom, neovisno o datumu dodatnog izdanja.

(b) Kada su takvi instrumenti izdani u globalnom obliku na ime (engl. *global registered form*), oni moraju biti izdani na temelju nove skrbničke strukture za međunarodne dužničke instrumente. Zbog odstupanja, ovo se ne primjenjuje na međunarodne dužničke instrumente izdane u globalnom obliku na ime prije 1. listopada 2010.

2. Međunarodni dužnički instrumenti u obliku pojedinačnog zapisa, koji su prikazani kao pojedinačni fizički (papirnati) certifikati, nisu prihvatljivi osim ako su izdani u obliku pojedinačnog zapisa prije 1. listopada 2010.

3. Za međunarodne dužničke instrumente koji su izdani preko međunarodnog središnjeg depozitorija u potpuno nematerijaliziranom obliku, Eurosustav zadržava pravo provjere da takvi instrumenti ne dovode do značajnih rizika koji bi mogli utjecati na prava Eurosustava kao imatelja kolaterala, te da su valjano uspostavljeni u skladu s pravom koje je mjerodavno za njih, neovisno o tehnologiji koja podupire njihovo izdavanje.";

8. članak 70. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Da bi bili prihvatljivi, dužničke instrumente mora izdati izdavatelj osnovan u EGP-u ili u državi skupine G10 izvan EGP-a, uz primjenu izuzeća iz stavaka od 3.a do 7. ovog članka i članka 81.a stavka 4. Za utrživu imovinu koja ima više od jednog izdavatelja, ovaj se zahtjev primjenjuje na svakog izdavatelja.";

(b) dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. Za dužničke instrumente iskazane u funtama sterlinga, jenima ili američkim dolarima, izdavatelj mora biti osnovan u EGP-u.";

9. članak 72. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 72.*

Kriteriji prihvatljivosti za vrijednosne papire osigurane imovinom

1. Da bi bili prihvatljivi za kreditne operacije Eurosustava, vrijednosni papiri osigurani imovinom s kreditnom procjenom koja odgovara najmanje 2. stupnju kreditne kvalitete na usklađenoj ljestvici kreditnih rejtinga Eurosustava moraju ispunjavati (a) opće kriterije prihvatljivosti koji se odnose na sve vrste utržive imovine utvrđene u odjeljku 1., osim zahtjeva iz članka 62. koji se odnose na glavnicu, te (b) posebne kriterije prihvatljivosti iz članaka od 73. do 79.a.

2. Da bi bili prihvatljivi za kreditne operacije Eurosustava, vrijednosni papiri osigurani imovinom s kreditnom procjenom koja odgovara 3. stupnju kreditne kvalitete na usklađenoj ljestvici kreditnih rejtinga Eurosustava moraju ispunjavati zahtjeve iz stavka 1. i dodatne posebne kriterije prihvatljivosti iz članka 79. b.";

10. članak 73. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Da bi vrijednosni papiri osigurani imovinom bili prihvatljivi, sva imovina koja stvara novčani tok i koja osigurava vrijednosne papire osigurane imovinom, mora biti homogena, tj. mora biti moguće izvješćivati o toj imovini u skladu s jednim od obrazaca za dostavljanje podataka na razini pojedinačnog kredita navedenih u provedbenim tehničkim standardima koje je donijela Komisija, kako je navedeno u članku 7. stavku 4. Uredbe (EU) 2017/2402, a što se odnosi na sljedeće:

(a) hipoteke na stambenim nekretninama;

(b) kredite malim i srednjim poduzećima;

(c) kredite za kupnju automobila;

(d) potrošačke financijske kredite;

(e) potraživanja po leasingu;

(f) potraživanja po kreditnim karticama.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. Izdavatelj vrijednosnih papira osiguranih imovinom ne smije biti izložen riziku preostale vrijednosti.”;

11. članak 78. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 78.*

Dostupnost podataka na razini pojedinačnog kredita za vrijednosne papire osigurane imovinom

1. Da bi vrijednosni papiri osigurani imovinom postali ili ostali prihvatljivi, relevantne strane stavljaju na raspolaganje sekuritizacijskom repozitoriju, u skladu s ovim člankom, sveobuhvatne i standardizirane podatke na razini pojedinačnog kredita o skupu imovine koja stvara novčani tok i kojom su osigurani vrijednosni papiri osigurani imovinom.

1.a Podaci na razini pojedinačnog kredita dostavljaju se za svaku pojedinačnu transakciju upotrebom odgovarajućih obrazaca utvrđenih u provedbenim tehničkim standardima koje je donijela Komisija, kako je navedeno u članku 7. stavku 4. Uredbe (EU) 2017/2402. Odgovarajući obrazac koji je potrebno dostaviti ovisi o vrsti imovine koja osigurava vrijednosne papire osigurane imovinom, kako je navedeno u članku 73. stavku 1. točkama od (a) do (f).

1.b Podaci na razini pojedinačnog kredita dostavljaju se najmanje jednom tromjesečno, ali najkasnije mjesec dana od datuma dospijeća plaćanja kamata na odgovarajući vrijednosni papir osiguran imovinom. Za potrebe obrazaca iz stavka 1.a ‚krajnji datum za skup imovine’ jest datum kada je napravljena kratka snimka stanja temeljne imovine za odgovarajući izvještaj koji je potrebno dostaviti, dok odgovarajući ‚datum dostave izvještaja’ ne može biti više od dva mjeseca nakon tog krajnjeg datuma za skup imovine.

1.c Kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevima iz stavaka 1., 1.a i 1.b, repozitorij podataka na razini pojedinačnog kredita provodi automatske provjere dosljednosti i točnosti izvješća o svim novim i ažuriranim podacima na razini pojedinačnog kredita za svaku transakciju.”;

12. umeće se sljedeći članak 79.b:

„*Članak 79.b*

Dodatni kriteriji prihvatljivosti za vrijednosne papire osigurane imovinom s kreditnom procjenom koja odgovara 3. stupnju kreditne kvalitete

1. Da bi bili prihvatljivi, vrijednosni papiri osigurani imovinom s kreditnom procjenom koja odgovara 3. stupnju kreditne kvalitete na usklađenoj ljestvici kreditnih rejtinga Eurosustava moraju ispunjavati sljedeće dodatne posebne kriterije prihvatljivosti:

(a) skup imovine koja stvara novčani tok i koja osigurava vrijednosne papire osigurane imovinom u trenutku izdavanja vrijednosnih papira osiguranih imovinom ili kada se naknadno dodaje skupu imovine (na primjer nadomještanjem ili zamjenom imovine koja stvara novčani tok) ne sadržava kredite kod kojih je za plaćanje kamata ili glavnice prošlo više od 90 dana od dospijeća i dužnik je u statusu neispunjavanja obveza kako je definirano u članku 178. Uredbe (EU) br. 575/2013, ili ako postoje dobri razlozi za sumnju da će plaćanje takve kamate ili glavnice biti izvršeno u cijelosti;

(b) skup imovine koja stvara novčani tok ne sadržava kredite koji jesu ili su u bilo kojem trenutku bili strukturirani krediti, sindicirani krediti ili krediti s financijskom polugom;

(c) transakcijska dokumentacija vrijednosnih papira osiguranih imovinom sadržava odredbe o kontinuitetu servisiranja.

2. Druga ugovorna strana ne smije dostaviti kao kolateral vrijednosne papire osigurane imovinom koji ispunjavaju dodatne posebne kriterije prihvatljivosti iz stavka 1. ako druga ugovorna strana ili bilo koja treća strana s kojom je blisko povezana djeluje kao pružatelj zaštite od kamatnog rizika u odnosu na vrijednosne papire osigurane imovinom.

3. Za potrebe ovog članka primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) ‚strukturirani kredit' znači kredit čija struktura uključuje podređena kreditna potraživanja;

(b) ‚sindicirani kredit' znači kredit koji daje grupa zajmodavaca u kreditnom sindikatu;

(c) ‚kredit s financijskom polugom' znači kredit odobren društvu koje već ima značajnu razinu zaduženosti, kao što je financiranje otkupa ili preuzimanja, gdje se kredit upotrebljava za potrebe stjecanja udjela u društvu koje je također dužnik po tom kreditu;

(d) ‚odredbe o kontinuitetu servisiranja' znači odredbe u pravnoj dokumentaciji vrijednosnog papira osiguranog imovinom koje sadržavaju odredbe o zamjenskom pružatelju usluga servisiranja ili, ako ne postoji zamjenski pružatelj usluga servisiranja, odredbe o tražitelju zamjenskog pružatelja usluge servisiranja;

(e) ‚odredbe o tražitelju zamjenskog pružatelja usluge servisiranja' znači odredbe koje: i. zahtijevaju imenovanje i ovlašćivanje tražitelja zamjenskog pružatelja usluge servisiranja za pronalaženje prikladnog zamjenskog pružatelja usluge servisiranja u roku od 60 dana od nastanka pokretačkog događaja kako bi se osiguralo pravodobno plaćanje i servisiranje vrijednosnog papira osiguranog imovinom; te ii. osiguravaju da ne postoje istodobno bliske veze između pružatelja usluge servisiranja, tražitelja zamjenskog pružatelja usluge servisiranja i banke izdavatelja.

(f) ‚odredbe o zamjenskom pružatelju usluge servisiranja' znači odredbe koje: i. predviđaju pokretače za zamjenu pružatelja usluge servisiranja koji su povezani s promjenama u rejtingu pružatelja usluge servisiranja ili s neispunjavanjem obveza pružatelja usluge servisiranja i/ili bilo koje druge standardne pokretače na razini industrije za zamjenu pružatelja usluge servisiranja; te ii. osiguravaju da ne postoje bliske veze između zamjenskog pružatelja usluge servisiranja i pružatelja usluge servisiranja.";

13. u članku 82. stavku 1., točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) Vrijednosni papiri osigurani imovinom moraju imati kreditnu procjenu od strane najmanje dva različita prihvaćena sustava VIKP-a, izraženu u obliku dva javna kreditna rejtinga, jedan od svakog od ovih sustava VIKP-a, usporedivu s najmanje 3. stupnjem kreditne kvalitete na usklađenoj ljestvici kreditnih rejtinga Eurosustava.";

14. u članku 87. dodaje se sljedeća tablica:

„*Tablica 9.*

Implicitna procjena kreditne kvalitete za izdavatelje ili jamce koji nemaju procjenu kreditne kvalitete VIKP-a

	Raspodjela izdavatelja ili jamaca na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013	Izvođenje implicitne procjene kreditne kvalitete izdavatelja ili jamca koji pripadaju odgovarajućoj kategoriji po ECAF-u
Kategorija 1.	Regionalna država, lokalna tijela i subjekti javnog sektora prema CRR-u s kojima nadležna tijela postupaju na isti način kao sa središnjom državom za potrebe kapitalnih zahtjeva sukladno članku 115. stavku 2. i članku 116. stavku 4. Uredbe (EU) br. 575/2013	Dodjeljuje se kreditna procjena VIKP-a dodijeljena središnjoj državi na čijem području je subjekt osnovan
Kategorija 2.	Ostale regionalne države, jedinice lokalne samouprave te subjekti javnog sektora prema CRR-u	Dodjeljuje se procjena kreditne kvalitete jedan stupanj kreditne kvalitete (*) ispod procjene kreditne kvalitete VIKP-a dodijeljene središnjoj državi na čijem području je subjekt osnovan
Kategorija 3.	Subjekti javnog sektora kako su definirani u članku 2. točki 75. koji nisu subjekti javnog sektora prema CRR-u	S njima se postupa kao s izdavateljima ili dužnicima iz privatnog sektora, tj. njihova utrživa imovina nije prihvatljiva

(*) Informacije o stupnjevima kreditne kvalitete objavljuju se na mrežnim stranicama ESB-a."

15. u članku 89. dodaje se sljedeći stavak 6.:

„6. Kreditna potraživanja klasificirana kao neprihodujuće izloženosti u članku 47.a stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 nisu prihvatljive vrste kreditnih potraživanja, čak i ako su pokrivena jamstvom koje je prihvatljivo na temelju glave IV.”;

16. u dijelu četvrtom glavi III. poglavlju 1. briše se odjeljak 3. „Kriteriji prihvatljivosti za hipotekarne dužničke instrumente”, koji sadržava članak 107.;

17. u dijelu četvrtom glavi III. poglavlju 1. briše se odjeljak 4. „Kriteriji prihvatljivosti za neutržive dužničke instrumente osigurane prihvatljivim kreditnim potraživanjima”, koji sadržava članke od 107.a do 107.f;

18. u članku 108. briše se točka (b);

19. u članku 109. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ne dovodeći u pitanje članak 89. stavak 6. i članak 92., druge ugovorne strane tijekom sljedećeg radnog dana obavještavaju odgovarajući NSB o svakom kreditnom događaju koji je poznat drugoj ugovornoj strani, uključujući kašnjenje u plaćanju dužnika kreditnih potraživanja koja su mobilizirana kao kolateral i, ako to zatraži odgovarajući NSB, povlače ili zamjenjuju imovinu.”;

20. članak 110. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak -1. zamjenjuje se sljedećim:

„-1. Cjelokupni interni sustavi nacionalnih središnjih banaka za kreditnu procjenu, koje je prihvatio Eurosustav u skladu s općim kriterijima prihvatljivosti iz dijela četvrtog glave V. upotrebljavaju se kao primarni izvor kreditne procjene za procjenu kreditne kvalitete dužnika i jamaca kreditnih potraživanja mobiliziranih kao kolateral kada je dostupna kreditna procjena prihvaćenog F ICAS sustava, od strane matičnog NSB-a ili bilo kojeg drugog NSB-a.”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Druge ugovorne strane koje mobiliziraju kreditna potraživanja kao kolateral, mogu odabrati jedan dodatni sustav ili izvor za kreditnu procjenu iz jednog od ostalih izvora za kreditnu procjenu koji je prihvatio Eurosustav u skladu s općim kriterijima prihvatljivosti iz dijela četvrtog glave V.. Sustav ili izvor za kreditnu procjenu odabran u skladu s ovim stavkom naziva se sekundarnim sustavom ili izvorom za kreditnu procjenu druge ugovorne strane. Sekundarni sustav ili izvor za kreditnu procjenu može se upotrebljavati samo ako nije dostupna kreditna procjena odgovarajućeg dužnika odnosno jamca od strane prihvaćenog NCB F-ICAS sustava.”;

(c) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Matični NSB može dopustiti svojim drugim ugovornim stranama upotrebu više od dvaju sustava ili izvora za kreditnu procjenu nakon što mu podnesu obrazloženi zahtjev potkrijepljen odgovarajućim poslovnim razlogom koji se temelji na nedostatku dostatnog obuhvata primarnih i sekundarnih izvora ili sustava za kreditnu procjenu. Matični NSB može na zahtjev druge ugovorne strane dopustiti uporabu statističkih internih sustava za kreditnu procjenu (S-ICAS sustavi) kao trećeg sustava ili izvora za kreditnu procjenu, bez zahtijevanja da ta druga ugovorna strana dostavi obrazloženu izjavu potkrijepljenu/odgovarajućim poslovnim razlogom.”;

21. briše se odjeljak 2. „Zahtjevi kreditne kvalitete Eurosustava za hipotekarne dužničke instrumente” dijela četvrtog glave III. poglavlja 2., koji sadržava članak 112.;

22. briše se odjeljak 3. „Zahtjevi kreditne kvalitete Eurosustava za neutržive dužničke instrumente osigurane prihvatljivim kreditnim potraživanjima” dijela četvrtog glave III. poglavlja 2., koji sadržava članak 112.a;

23. članak 119. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Informacije o kreditnim procjenama, na kojima Eurosustav temelji procjenu prihvatljivosti imovine prihvatljive kao kolateral za kreditne operacije Eurosustava, pružaju sustavi kreditne procjene koji pripadaju jednom od sljedećih četiriju izvora:

(a) vanjskim institucijama za kreditnu procjenu;

(b) cjelokupnim internim sustavima nacionalnih središnjih banaka za kreditnu procjenu;

(c) statističkim internim sustavima nacionalnih središnjih banaka za kreditnu procjenu;

(d) IRB sustavima drugih ugovornih strana.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Unutar svakog izvora za kreditnu procjenu navedenog u stavku 1. može postojati više sustava za procjenu. Sustavi kreditne procjene moraju ispunjavati kriterije za prihvaćanje utvrđene u ovoj glavi. Popis prihvaćenih sustava za kreditnu procjenu, tj. popis prihvaćenih vanjskih institucija za kreditnu procjenu, cjelokupnih internih sustava za kreditnu procjenu i statističkih internih sustava za kreditnu procjenu, objavljuje se na mrežnim stranicama ESB-a.”;

24. članak 121. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Opći kriteriji za prihvaćanje i operativni postupci za cjelokupne interne sustave nacionalnih središnjih banaka za kreditnu procjenu i statističke interne sustave nacionalnih središnjih banaka za kreditnu procjenu”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nacionalne središnje banke mogu odlučiti da će za potrebe kreditne procjene upotrebljavati svoje vlastite cjelokupne interne sustave za kreditnu procjenu ili statističke interne sustave za kreditnu procjenu. NSB koji odluči upotrebljavati svoj vlastiti cjelokupni interni sustav za kreditnu procjenu ili statistički interni sustav za kreditnu procjenu prolazi kroz postupak odobrenja koji provodi Eurosustav.”;

(c) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kreditna procjena putem F-ICAS sustava ili S-ICAS sustava može se izraditi unaprijed ili na poseban zahtjev druge ugovorne strane nakon dostave imovine NSB-u koji upotrebljava F-ICAS sustav ili S-ICAS sustav. cjelokupni interni sustav za kreditnu procjenu ili statistički interni sustav za kreditnu procjenu (dalje u tekstu: ‚F-ICAS ili S-ICAS NSB').”;

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Imajući u vidu stavak 2., nakon dostave imovine F-ICAS ili S-ICAS NSB-u u odnosu na koju se procjenjuje prihvatljivost dužnika ili jamca, F-ICAS ili S-ICAS NSB obavještava drugu ugovornu stranu o njezinom statusu prihvatljivosti ili o vremenu potrebnom za izradu kreditne procjene. Ako je cjelokupni interni sustav za kreditnu procjenu ili statistički interni sustav za kreditnu procjenu ograničen u opsegu i procjenjuje samo određene vrste dužnika ili jamaca, ili ako F-ICAS ili S-ICAS NSB nije u mogućnosti dobiti informacije i podatke potrebne za svoju kreditnu procjenu, F-ICAS ili S-ICAS NSB o tome će obavijestiti drugu ugovornu stranu bez odgode. U oba slučaja, odgovarajući dužnik ili jamac smatra se neprihvatljivim osim ako imovina udovoljava zahtjevima kreditne kvalitete u skladu s drugim izvorom ili sustavom za kreditnu procjenu koji druga ugovorna strana može upotrebljavati u skladu s člankom 110. U slučaju da mobilizirana imovina postane neprihvatljiva zbog pogoršanja kreditne sposobnosti dužnika ili jamca, imovina mora biti uklonjena što je prije moguće. Budući da ne postoji ugovorni odnos između nefinancijskih društava i F-ICAS ili S-ICAS NSB-a, niti bilo kakva pravna obveza tih društava da dostavljaju F-ICAS ili S-ICAS NSB-u informacije koje nisu javne, informacije se dostavljaju dobrovoljno.”;

(e) stavak 4. briše se;

25. članak 128. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) korektivne faktore kao što su utvrđeni u Smjernici (EU) 2016/65 (ESB/2015/35);”;

(b) točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) pozivi na uplatu dodatne marže (iskazivanje po tržišnoj vrijednosti):

Zahtjev je Eurosustava da se tržišna vrijednost prihvatljive imovine koja se koristi u njegovim obratnim transakcijama za puštanje likvidnosti, usklađena za korektivni faktor i, ako je primjenjivo, klimatski faktor, održava tijekom vremena. Ako vrijednost prihvatljive imovine, koja se procjenjuje na dnevnoj osnovi, padne ispod određene razine (nedostatna kolateralizacija), matični NSB tražit će od druge ugovorne strane da dostavi dodatnu imovinu ili novac upućivanjem maržnog poziva u skladu s člankom 136. Slično tome, ako vrijednost prihvatljive imovine premaši određenu razinu nakon njezine ponovne procjene, NSB će vratiti višak novca.”;

(c) dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) od 15. lipnja 2026. klimatski faktor kako je utvrđen u Prilogu XII.b;”

26. u članku 136. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako nakon vrednovanja i primjene korektivnih faktora i, ako je primjenjivo, klimatskih faktora, mobilizirana imovina ne odgovara zahtjevima izračunatim na taj dan, provode se maržni pozivi u skladu s postupcima utvrđenima u članku 11. Smjernice (EU) 2024/3129 (ESB/2024/22). Ako vrijednost prihvatljive imovine, koju je druga ugovorna strana mobilizirala kao kolateral, nakon njezine ponovne procjene, prelazi iznos koji druga ugovorna strana duguje uvećano, ako je primjenjivo, za dodatne marže, NSB će vratiti višak novca koji je druga ugovorna strana dala za maržni poziv.”;

27. u članku 138. stavku 3., točka (c) briše se;

28. u članku 141. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Druga ugovorna strana ne smije dostaviti ili upotrebljavati kao kolateral neosigurane dužničke instrumente koje je izdala kreditna institucija ili bilo koji drugi subjekt s kojim je ta kreditna institucija u bliskoj vezi, u mjeri u kojoj vrijednost tog kolaterala koji je izdala ta kreditna institucija ili drugi subjekt s kojim je u bliskoj vezi, nakon primjene važećeg korektivnog faktora i, ako je primjenjivo, klimatskog faktora, zajedno prelazi 2,5 % ukupne vrijednosti imovine koju ta druga ugovorna strana upotrebljava kao kolateral. Ovaj se prag ne primjenjuje u sljedećim slučajevima:

(a) ako vrijednost takve imovine ne prelazi 50 milijuna EUR nakon primjene korektivnog faktora i, ako je primjenjivo, klimatskog faktora;

(b) ako za takvu imovinu jamči subjekt javnog sektora koji ima pravo razrezivanja poreza, jamstvom koje ispunjava obilježja utvrđena u članku 114.; ili

(c) ako je takvu imovinu izdala agencija, multilateralna razvojna banka ili međunarodna organizacija.";

29. naslov dijela petog zamjenjuje se sljedećim:
„SANKCIJE ZA NEISPUNJAVANJE OBVEZA DRUGE UGOVORNE STRANE";

30. članak 155. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 155.*

Novčane kazne zbog nepostupanja u skladu s određenim operativnim pravilima

1. Ako druga ugovorna strana ne ispuni neku od obveza utvrđenih u članku 154. stavku 1., Eurosustav će izreći novčanu kaznu za svaki događaj neispunjavanja obveza. Za potrebe dijela petog, svaka pojedinačna imovina mobilizirana kao kolateral na koju utječe događaj neispunjavanja obveza smatra se slučajem neispunjavanja obveza. Primjenjiva novčana kazna obuhvaća sljedeće:

(a) fiksni iznos od 500 EUR za svaki slučaj neispunjavanja obveza o kojem je NSB obavijestio drugu ugovornu stranu, bez obzira na broj imovine mobilizirane kao kolateral na koju utječe taj slučaj neispunjavanja obveza;

(b) promjenjivi iznos za svaku imovinu mobiliziranu kao kolateral na koju utječe događaj neispunjavanja obveza, izračunan u skladu s Prilogom VII. odjeljkom I.

2. Ukupna primjenjiva novčana kazna izračunana u skladu sa stavkom 1. i Prilogom VII. smanjuje se za 50 % u bilo kojem od sljedećih slučajeva samoprijavljenog neispunjavanja obveza:

(a) ako druga ugovorna strana otkloni neispunjavanje obveze iz članka 154. stavka 1. točke (c) te obavijesti NSB o tom otklanjanju prije nego što NSB, ESB ili vanjski revizor obavijesti drugu ugovornu stranu o neispunjavanju obveza;

(b) ako druga ugovorna strana obavijesti NSB o događaju neispunjavanju obveza koji i. nije otkrio NSB ili ESB, te ii. je nastao u vezi s imovinom koja je demobilizirana. Smanjenje novčane kazne ne primjenjuje se na imovinu za koju je u tijeku postupak provjere o kojem druga ugovorna strana ima saznanja zbog obavijesti NSB-a, ESB-a ili vanjskog revizora."

31. članak 156. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 156.*

Nenovčane kazne zbog nepostupanja u skladu a određenim operativnim pravilima

1. Ako druga ugovorna strana ne ispunjava obvezu iste vrste kako je navedeno u članku 154. stavku 1. točki (a) ili točki (b), primjenjuje se sljedeće:

(a) Eurosustav može privremeno isključiti drugu ugovornu stranu u slučaju trećeg i svakog sljedećeg slučaja takvog neispunjavanja obveza u razdoblju od 12 mjeseci, ako su u odnosu na svaki takav slučaj neispunjavanja obveza ispunjena oba uvjeta i. i ii.:

i. izrečena je novčana kazna;

ii. druga ugovorna strana obaviještena je o svakoj odluci za izricanje novčane kazne;

(b) razdoblje od 12 mjeseci iz točke (a) računa se od datuma obavijesti o prvom slučaju neispunjavanja obveze iste vrste kako je navedeno u članku 154. stavku 1. točki (a) ili točki (b), ovisno o slučaju. Prvi samoprijavljeni slučaj neispunjavanja obveza, kako je opisan u članku 155. stavku 2., koji nastane u relevantnom razdoblju od 12 mjeseci ne računa se kao slučaj neispunjavanja obveza.

2. Svako privremeno isključenje koje izriče Eurosustav u skladu sa stavkom 1. primjenjuje se u odnosu na svaku sljedeću operaciju na otvorenom tržištu koja je iste vrste kao i operacija na otvorenom tržištu koja je dovela do izricanja novčane kazne iz stavka 1.

3. Razdoblje privremenog isključenja izrečenog u skladu sa stavkom 1. određuje se u skladu s Prilogom VII.

4. Ako druga ugovorna strana ne ispunjava obvezu iste vrste, kako je navedeno u članku 154. stavku 1. točki (c), primjenjuje se sljedeće:

(a) Eurosustav može privremeno isključiti drugu ugovornu stranu u slučaju trećeg i svakog sljedećeg slučaja neispunjavanja obveza u razdoblju od 12 mjeseci, ako su u odnosu na svaki takav slučaj neispunjavanja obveza ispunjena oba uvjeta i. i ii.:

i. izrečena je novčana kazna;

ii. druga ugovorna strana obaviještena je o svakoj odluci za izricanje novčane kazne;

(b) razdoblje od 12 mjeseci iz točke (a) računa se od datuma obavijesti o prvom slučaju neispunjavanja obveze iste vrste kako je navedeno u članku 154. stavku 1. točki (c). Prvi samoprijavljeni slučaj neispunjavanja obveza, kako je opisan u članku 155. stavku 2., koji nastane u relevantnom razdoblju od 12 mjeseci ne računa se kao slučaj neispunjavanja obveza.

(c) svako privremeno isključenje određeno u skladu s točkom (a) primjenjuje se na prvu operaciju puštanja likvidnosti na otvorenom tržištu tijekom razdoblja održavanja pričuva nakon obavijesti o privremenom isključenju.

5. U iznimnim slučajevima, Eurosustav može privremeno isključiti drugu ugovornu stranu na razdoblje od tri mjeseca iz svih budućih operacija monetarne politike Eurosustava u slučaju neusklađenosti s člankom 154. stavkom 1. U takvom slučaju, Eurosustav će uzeti u obzir ozbiljnost slučaja, a posebno uključene iznose te učestalost i trajanje neusklađenosti.";

32. članak 157. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 157.*

Primjena nenovčanih kazni zbog neusklađenosti s određenim operativnim pravilima na podružnice

Ako Eurosustav privremeno isključi drugu ugovornu stranu u skladu s člankom 156. stavkom 5., to privremeno isključenje također se može primijeniti na podružnice te druge ugovorne strane koje su osnovane u drugim državama članicama čija je valuta euro.";

33. članak 158. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. četvrtoj rečenici riječ „u jednom od" zamjenjuje se riječju „u bilo kojem od"

(b) u stavku 2. umeće se sljedeća točka (-a):

„(-a) nije izgledno da će druga ugovorna strana pravodobno ponovno uspostaviti usklađenost s odgovarajućim kapitalnim zahtjevima;";

(c) u stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„U slučaju kašnjenja u dostavi odgovarajućih informacija za određeno referentno razdoblje koje proizlazi iz događaja izvan kontrole druge ugovorne strane, relevantni rokovi izvještavanja na kraju tromjesečja u odnosu na određeno tromjesečje produljuju se kako slijedi:

(a) za osam tjedana za druge ugovorne strane koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti u skladu s člankom 55. točkom (b) podtočkama i. ili ii.; ili

(b) za dva tjedna za druge ugovorne strane iz članka 55. točke (b) podtočke iii.";

(d) umeću se sljedeći stavci 4.a i 4.b:

„4.a Za druge ugovorne strane iz stavka 4. Eurosustav će ukinuti ograničenje pristupa operacijama monetarne politike Eurosustava sa standardnim dospijećem od tjedan dana ili kraće, uključujući slučajeve u kojima okvirni kalendar tih operacija predviđa iznimno produljenje dospijeća. Ukidanje ograničenja stupa na snagu na radni dan nakon donošenja sanacijskog programa ili sanacijske mjere sanacije ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) sanacijsko tijelo obavijestilo je Eurosustav o predstojećoj sanaciji najkasnije 48 sati prije radnog dana na koji se očekuje ukidanje ograničenja pristupa;

(b) sanacijsko tijelo potvrdilo je u pisanom obliku:

i. donošenje sanacijskog programa u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 ili mjere sanacije u skladu s nacionalnim zakonodavstvom kojim se prenosi članak 32. Direktive 2014/59/EU;

ii. da je sanacijski program ili mjera sanacije stupila na snagu, kada je to primjenjivo u skladu s člankom 18. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 806/2014;

(c) sanacijskim programom ili mjerom sanacije ne predviđa se primjena instrumenta prijelazne institucije u skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 806/2014 ili nacionalnim zakonodavstvom kojim se prenosi članak 40. Direktive 2014/59/EU u pogledu ograničene druge ugovorne strane;

(d) nadležno tijelo potvrdilo je u pisanom obliku da, nakon donošenja sanacijskog programa ili sanacijske mjere, druga ugovorna strana iz stavka 4. ispunjava kapitalne zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 na pojedinačnoj i/ili konsolidiranoj osnovi, uzimajući u obzir donošenje i stupanje na snagu sanacijskog programa ili sanacijske mjere

U slučaju da nadležno ili sanacijsko tijelo kasni s ispunjavanjem uvjeta iz točaka od (a) do (d), ukidanje ograničenja može stupiti na snagu s odgovarajućom odgodom.

Eurosustav može u potpunosti ukinuti ograničenje ako nadležno tijelo dostavi informacije iz članka 55.a stavka 1. te pod uvjetom da je druga ugovorna strana financijski stabilna u skladu s člankom 55. točkom (c).

Ako nadležno tijelo ne dostavi informacije iz članka 55.a stavka 1. u roku od 12 tjedana nakon donošenja sanacijskog programa ili sanacijske mjere, Eurosustav će ograničiti pristup druge ugovorne strane operacijama monetarne politike Eurosustava na temelju načela opreznosti.

4.b Ne dovodeći u pitanje primjenu mjera za kontrolu rizika u skladu s člankom 128. stavkom 2., Eurosustav može primijeniti bilo koju od mjera za smanjenje rizika iz članka 2. točke 80.a u odnosu na drugu ugovornu stranu iz stavka 4., nakon ukidanja ograničenja iz stavka 4.a.”;

(e) dodaje se sljedeći stavak 7.a:

„7.a Diskrecijske mjere koje Eurosustav može poduzeti na temelju načela opreznosti iz stavka 1. mogu se temeljiti na bilo kojoj informaciji koja izaziva značajnu zabrinutost u odnosu na financijsku stabilnost druge ugovorne strane.”;

34. Prilozi II., VII. i VIII. mijenjaju se u skladu s Prilogom I. ovoj Smjernici;

35. tekst iz Priloga II. ovoj Smjernici umeće se kao novi Prilog XII.b.

Članak 2.

Stupanje na snagu i provedba

1. Ova Smjernica stupa na snagu na dan kada su o njoj obaviještene nacionalne središnje banke.

2. Nacionalne središnje banke poduzimaju potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Smjernicom i primjenjuju ih od 30. ožujka 2026. Nacionalne središnje banke izvješćuju ESB o propisima i sredstvima u vezi s tim mjerama najkasnije do 4. ožujka 2026.

Članak 3.

Adresati

Ova Smjernica upućena je svim središnjim bankama Eurosustava.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 22. siječnja 2026.

Za Upravno vijeće ESB-a
Predsjednica ESB-a
Christine LAGARDE

PRILOG I.

Prilozi II., VII. i VIII. Smjernici (EU) 2015/510 (ESB/2014/60) mijenjaju se kako slijedi:

1. u Prilogu II. dodaje se sljedeća točka v.:

„(v) provodi li se aukcija uz raspodjelu punog iznosa, ako je primjenjivo”.;

2. Prilog VII. zamjenjuje se sljedećim:

„*PRILOG VII.*

IZRAČUN SANKCIJA KOJE SE IZRIČU U SKLADU S DIJELOM PETIM I NOVČANIH KAZNI KOJE SE IZRIČU U SKLADU S DIJELOM SEDMIM

I. IZRAČUN NOVČANIH KAZNI KOJE SE IZRIČU U SKLADU S DIJELOM PETIM

1. Kada nacionalna središnja banka (NSB) mora izreći novčanu kaznu bilo kojoj od svojih drugih ugovornih strana u skladu s dijelom petim, NSB izračunava promjenjivi iznos kazne u skladu s unaprijed određenom kaznenom kamatnom stopom, a kako slijedi:

(a) za neispunjavanje obveze navedene u članku 154. stavku 1. točki (a), (b) ili (c), promjenjivi iznos novčane kazne obračunava se upotrebom kamatne stope na kredit odobren na kraju dana koja se primjenjuje na dan kada je započelo neispunjavanje obveza, uvećane za 2,5 postotna boda.

(b) za neispunjavanje obveze navedene u članku 154. stavku 1. točki (d) ili (e), promjenjivi iznos novčane kazne obračunava se upotrebom kamatne stope na kredit odobren na kraju dana koja se primjenjuje na dan kada je započelo neispunjavanje obveza, uvećane za 5 postotnih bodova. Za ponovljeno neispunjavanje obveze iz članka 154. stavka 1. točke (d) ili obveze iz članka 154. stavka 1. točke (e) unutar razdoblja od 12 mjeseci, počevši od prvog neispunjavanja obveze, kaznena kamatna stopa povećava se za daljnja 2,5 postotna boda za svaki slučaj neispunjavanja obveze.

2. U slučaju neispunjavanja obveze navedene u članku 154. stavku 1. točki (a) ili (b), promjenjivi iznos novčane kazne obračunava se primjenom kaznene kamatne stope, određene u skladu sa stavkom 1. točkom (a), na iznos kolaterala ili novca koji druga ugovorna strana nije mogla isporučiti ili namiriti, pomnožen s koeficijentom X/360, pri čemu je X broj kalendarskih dana, ali ne veći od sedam, tijekom kojih druga ugovorna strana nije mogla isporučiti kolateral ili namiriti novčanu obvezu: (a) na raspodijeljeni iznos kako je utvrđen u potvrdi o pojedinim rezultatima raspodjele na aukciji tijekom trajanja operacije; ili (b) preostali iznos određene operacije u slučaju prijevremenih raskida od strane NSB-a tijekom preostalog razdoblja trajanja operacije.

3. U slučaju neispunjavanja obveze navedene u članku 154. stavku 1. točki (c), promjenjivi iznos novčane kazne obračunava se u odnosu na svaku imovinu na koju ono utječe primjenom kaznene kamatne stope, određene u skladu sa stavkom 1. točkom (a), na ukupnu vrijednost nakon korektivnih faktora i, ako je primjenjivo, klimatskog faktora, neprihvatljive imovine ili imovine koju druga ugovorna strana ne može mobilizirati ili upotrebljavati, kako slijedi:

(a) u slučaju neprihvatljive imovine koju druga ugovorna strana dostavlja NSB-u, uzima se u obzir vrijednost neprihvatljive imovine nakon korektivnih faktora i, ako je primjenjivo, klimatskog faktora; ili

(b) u slučaju utržive imovine koja je izvorno bila prihvatljiva, ali je postala neprihvatljiva ili koju druga ugovorna strana više ne može mobilizirati ili upotrebljavati, uzima se u obzir vrijednost nakon korektivnih faktora i, ako je primjenjivo, klimatskog faktora, imovine koja nije uklonjena najkasnije do početka osmog kalendarskog dana od događaja nakon kojeg je prihvatljiva imovina postala neprihvatljiva ili je druga ugovorna strana više ne može mobilizirati ili upotrebljavati.

4. Iznosi navedeni u stavku 3. točkama (a) i (b) množe se koeficijentom X/360, pri čemu je X broj kalendarskih dana, ali ne veći od sedam, tijekom kojih druga ugovorna strana nije ispunila svoje obveze u odnosu na upotrebu imovine koju je dostavila kao kolateral za kreditne operacije Eurosustava. U slučaju iz stavka 3. točke (b), izračun X-a počinje nakon isteka razdoblja počeka od sedam kalendarskih dana.

*[EUR [vrijednost neprihvatljive imovine nakon korektivnih faktora (i, ako je primjenjivo, klimatskog faktora) na prvi dan neispunjavanja obveza] * (primjenjiva kamatna stopa na kredit odobren na kraju dana na dan kada je neispunjavanje obveza započelo + 2,5 % * [X]/360 = EUR […]]*

5. Za neusklađenost s člankom 154. stavkom 1. točkom (c), koja je posljedica prekoračenja praga za podnošenje ili upotrebu neosiguranih dužničkih instrumenata koje je izdala kreditna institucija ili s njom blisko povezani subjekti, kako je utvrđeno u članku 141. (dalje u tekstu: ‚povreda ograničenja'), primjena razdoblja počeka utvrđuje se kako slijedi:

   (a) Razdoblje počeka od sedam kalendarskih dana primjenjuje se kada povreda ograničenja proizlazi iz promjene u vrednovanju nakon korektivnih faktora i, ako je primjenjivo, klimatskog faktora, bez dostave takvih dodatnih neosiguranih dužničkih instrumenata i bez uklanjanja imovine (uključujući dospjelu imovinu) iz ukupnog skupa kolaterala, na temelju sljedećeg:

      i. vrijednost već dostavljenih neosiguranih dužničkih instrumenata se povećala; ili

      ii. ukupna vrijednost skupa kolaterala se smanjila.

      U takvim slučajevima druga ugovorna strana mora uskladiti vrijednost svog ukupnog skupa kolaterala i/ili vrijednost takvih neosiguranih dužničkih instrumenata unutar razdoblja počeka, a kako bi osigurala postupanje u skladu s primjenjivim ograničenjem.

   (b) dostava dodatnih neosiguranih dužničkih instrumenata koje je izdala kreditna institucija ili s njom blisko povezani subjekti kojom se prekoračuje primjenjivo ograničenje, ne daje drugoj ugovornoj strani pravo na razdoblje počeka.

6. Ako je druga ugovorna strana dostavila informacije koje negativno utječu na vrijednost njezina kolaterala sa stajališta Eurosustava u odnosu na članak 145. stavak 4., primjerice netočne informacije o preostalom iznosu korištenog kreditnog potraživanja koje su pogrešne ili su bile pogrešne ili zastarjele, ili ako druga ugovorna strana pravovremeno ne dostavi informacije, u skladu s člankom 101. točkom (a) podtočkom iv., iznos (vrijednost) kolaterala na koji navedeno negativno utječe uzima se u obzir za izračun novčane kazne na temelju stavka 3. i ne primjenjuje se razdoblje počeka. Ako je netočna informacija ispravljena unutar primjenjivog razdoblja za obavijest, primjerice za kreditna potraživanja tijekom sljedećeg radnog dana u skladu s člankom 109. stavkom 2., kazna se ne izriče.

7. Za neispunjavanje obveza iz članka 154. stavka 1. točke (d) ili točke (e), promjenjivi iznos novčane kazne izračunava se primjenom kaznene kamatne stope, određene u skladu sa stavkom 1. točkom (b), na iznos neovlaštenog pristupa druge ugovorne strane mogućnosti dobivanja kredita na kraju dana ili neplaćenog kredita Eurosustava.

II. IZRAČUN NENOVČANIH KAZNI KOJE SE IZRIČU U SKLADU S DIJELOM PETIM

Privremeno isključenje zbog neispunjavanja obveza iz članka 154. stavka 1. točaka (a) ili (b)

9. Kada se primjenjuje razdoblje privremenog isključenja u skladu s člankom 156. stavkom 1., NSB će izreći privremeno isključenje u skladu sa sljedećim pravilima:

   (a) ako je iznos neisporučenog kolaterala ili gotovine do 40 % ukupnog kolaterala ili gotovine koju je potrebno isporučiti, primjenjuje se privremeno isključenje od jednog mjeseca;

   b) ako je iznos neisporučenog kolaterala ili gotovine između 40 % i 80 % ukupnog kolaterala ili gotovine koju je potrebno isporučiti, primjenjuje se privremeno isključenje od dva mjeseca;

   (c) ako je iznos neisporučenog kolaterala ili gotovine između 80 % i 100 % ukupnog kolaterala ili gotovine koju je potrebno isporučiti, primjenjuje se privremeno isključenje od tri mjeseca.

III. IZRAČUN NOVČANIH KAZNI KOJE SE IZRIČU U SKLADU S DIJELOM SEDMIM

1. Nacionalne središnje banke izračunavaju novčane kazne koje se izriču prema članku 166. stavku 4.a u skladu sa sljedećim pravilima:

   (a) Za neispunjavanje obveze iz članka 166. stavka 4.a, novčana kazna izračunava se upotrebom kamatne stope na mogućnost dobivanja kredita na kraju dana koja se primjenjuje na dan kada je započelo neispunjavanje obveza, uvećane za 2,5 postotnih bodova.

(b) Novčana kazna izračunava se primjenom kaznene kamatne stope, određene u skladu sa stavkom (a), na novčani iznos koji druga ugovorna strana nije mogla naknaditi ili platiti, ili na vrijednost imovine koja nije dostavljena, pomnožen s koeficijentom X/360, gdje je X broj kalendarskih dana, do najviše sedam, tijekom kojih druga ugovorna strana nije bila u mogućnosti: i. naknaditi bilo koji iznos kredita, platiti otkupnu cijenu ili drugi dospjeli novčani iznos; ili ii. dostaviti imovinu na datum dospijeća ili na neki drugi datum kada dospijeva u skladu s ugovornim ili pravnim aranžmanima.

2. Za izračun novčane kazne u skladu sa stavkom 1. točkama (a) i (b) koristi se sljedeća formula:

*[EUR [novčani iznos koji druga ugovorna strana nije mogla naknaditi ili platiti, ili vrijednost imovine koju druga ugovorna strana nije mogla dostaviti] * (primjenjiva kamatna stopa na mogućnost dobivanja kredita na kraju dana na dan kada je neispunjavanje obveza započelo uvećana za 2,5 postotnih bodova) * [X]/360 (gdje je X broj kalendarskih dana tijekom kojih druga ugovorna strana nije platila, naknadila ili dostavila) = EUR […]].";*

3. Prilog VIII. briše se.

PRILOG II.

Umeće se sljedeći novi Prilog XII.b:

„PRILOG XII.B

UTVRĐIVANJE KLIMATSKIH FAKTORA PRIMJENJIVIH NA UTRŽIVU IMOVINU RADI UBLAŽAVANJA NEIZVJESNOSTI POVEZANIH S KLIMATSKOM TRANZICIJOM

1. Klimatski faktor iz članka 128. stavka 1. točke (e) ove Smjernice primjenjuje se na utržive dužničke instrumente koje izdaju nefinancijska društva i njihove skupine korporativnih izdavatelja, uz iznimku:

   (a) dužničkih instrumenata koje izdaju agencije, kako su definirani u članku 2. točki 2.;

   (b) dužničkih instrumenata koje su izdali subjekti koji prestaju s radom, kako su definirani u članku 2. točki 99.a;

   (c) dužničkih instrumenata za koje se procjena kreditne kvalitete temelji na članku 87. stavku 2. točkama (a) i (b); i

   (d) dužničkih instrumenata koje izdaju kreditne institucije unutar skupine korporativnih izdavatelja.

2. Za svaku imovinu *i* korporacije *j* u sektoru *s*, ocjena kojom se procjenjuje njezina osjetljivost na neizvjesnosti povezane s klimatskom tranzicijom (dalje u tekstu: ‚ocjena neizvjesnosti') izračunava se primjenom sljedeće formule:

$$u_{i,j,s} = V_i \times E_j \times S_s$$

   sa sljedećim varijablama:

   (a) sektorski uzročnik stresa S_s koji proizlazi iz ukupnog povećanja očekivanog gubitka na razini sektora u nepovoljnom scenariju tranzicije u odnosu na osnovni scenarij posljednjeg dostupnog testiranja otpornosti Eurosustava na klimatske promjene. Ovaj je parametar jednak za svu imovinu koju izdaju subjekti u određenom sektoru;

   (b) izloženost specifična za izdavatelja E_j koja se temelji na obrnutoj ‚klimatskoj ocjeni' u okviru programa kupnje vrijednosnih papira korporativnog sektora, kako je utvrđeno u Prilogu Odluci (EU) 2016/948 Europske središnje banke (ESB/2016/16) (*). Ovaj je parametar jednak za svu imovinu koju izdaje isti subjekt;

   (c) ranjivost specifična za imovinu koja je V_i jednaka kvadratnom korijenu preostalog roka dospijeća imovine. Ovaj je parametar specifičan za svaku imovinu.

3. Ocjena neizvjesnosti po imovini pretvara se u ‚klimatski faktor' (CF) po imovini primjenom sljedeće formule:

$$CF(u_{i,j,s}) = a + (1-a)\frac{1}{e^{u_{i,j,s} \times b}}$$

   sa sljedeća dva parametra:

   (a) parametar $\underline{a}$ određuje Upravno vijeće i temelji se osobito na ukupnom očekivanom gubitku na razini svih sektora u nepovoljnom scenariju tranzicije u odnosu na osnovni scenarij posljednjeg dostupnog testiranja otpornosti Eurosustava na klimatske promjene;

   (b) parametar $\underline{b}$ određuje Upravno vijeće i temelji se osobito na srednjoj ocjeni neizvjesnosti $\overline{u}$ za imovinu koja podliježe klimatskom faktoru primjenom ove prirodne logaritamske formule:

$$b = \ln\left(1 + \frac{1}{\overline{u}}\right).$$

   (c) Parametri *a* i *b* jednaki su za svu imovinu koja podliježe klimatskim faktorima. Najveći mogući klimatski faktor je onaj za imovinu s najnižom ocjenom neizvjesnosti, dok je najniži mogući klimatski faktor jednak *a* za imovinu s najvišom ocjenom neizvjesnosti.

4. Vrijednost kolaterala svake imovine ili iznos kredita koji se može odobriti za imovinu koju je dala druga ugovorna strana izračunava se množenjem njezine vrijednosti, usklađene za korektivne faktore i, ako je primjenjivo, odgovarajućim klimatskim faktorom.

5. Ocjena neizvjesnosti i klimatski faktor primjenjivi na svaku imovinu ažurirat će se svake godine. Imovini koja postane prihvatljiva između dva godišnja ažuriranja prvotno će se dodijeliti srednja vrijednost klimatskog faktora izračunata primjenom sljedeće formule:

$$CF(u_{i,j,s}) = \begin{cases} \overline{CF}_b, \textit{ ako je imovina obveznica} \\ \overline{CF}_{mtn}, \textit{ ako je imovina srednjoročni dužnički vrijednosni papir} \\ \overline{CF}_{cp}, \textit{ ako je imovina komercijalni zapis} \end{cases},$$

pri čemu je $\overline{CF}_b$ posljednja srednja vrijednost klimatskog faktora za sve obveznice za koje je klimatski faktor izračunan pri posljednjem godišnjem ažuriranju, $\overline{u}_{mtn}$ posljednja srednja vrijednost klimatskog faktora za sve srednjoročne vrijednosne papire za koje je klimatski faktor izračunan pri posljednjem godišnjem ažuriranju i $\overline{u}_{cp}$ posljednja srednja vrijednost klimatskog faktora za sve komercijalne zapise za koje je klimatski faktor izračunan pri posljednjem godišnjem ažuriranju. Taj se klimatski faktor primjenjuje do sljedećeg godišnjeg ažuriranja ocjena neizvjesnosti i klimatskog faktora.

(*) Odluka (EU) 2016/948 Europske središnje banke od 1. lipnja 2016. o provedbi programa kupnje vrijednosnih papira korporativnog sektora (ESB/2016/16) (SL L 157, 15.6.2016., str. 28., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2016/948/oj).”.